

DZIEWCZĄTKO (1) *sb n*

N sg dzi(e)wczątko.

Sł stp brak, Cn s.v. dziewczę, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „dziewczę” ‘córka’ w funkcji hipokor.; puellula, pupa Cn: Dziewczątko też málucźkie zá macierzą chodzi. RejFig Bb3.

Cf **DZIEWCZĘ, DZIEWCZYNA, DZIEWCZYNECZKA, DZIEWCZYINKA, DZIEWECZKA**

SB